

Folketinget har atter lidt et stort tab. Ved Bue Bjørners død har vi mistet et medlem med vid horisont og sjælden arbejdssevne, en mand, der sad inde med betydelig saglig indsigt, en vindende og imødekommende kollega.

Bue Bjørner var søn af et ægte dansk og samfundsinteresseret hjem. Hans forældres navne er begge indskrevet i vor samfundspolitiske historie, og det blev sønnens dåd, at han førte hjemmets ideer ud i endnu videre kredse.

Han uddannedes som handelsmand både herhjemme og i udlandet, erhvervede grossererborgerskab og blev i usædvanlig ung alder valgt til medlem af Grosserer-Societetets Komité. Handelsstanden har både ved dette valg og ved at tildele ham hædersposter som brancheforeningsformand, medlem af handelsdelegationer og sæde i sø- og handelsretten vist ham tillid i rigt mål, og han stod ved sin død som en af dens førende skikkelser.

Bue Bjørner havde sin faders lysende humør og sin moders inciterende evne, og han bevægede sig i det offentlige liv med den selvfølgelige indre frihed, som er typisk for en mand, der er eet med sin idé. Friheden var for ham både betingelse for en naturlig udfoldelse af den enkeltes evner og for fremskridt og sundhed i samfundets husholdning. Og det var hans overbevisning, at grundskyldtankens virkeliggørelse ikke blot ville skabe et mere harmonisk samfund, men også et samfund med større fremdrift. Bjørner var endnu en ganske ung mand, da han indvalgtes i Henry George-Foreningens bestyrelse, og han har bidraget meget til udbredelsen herhjemme af Henry Georges tanker, hvis bærekraft han nærede fast